© Foto: Allen Blodgett. Wikimedia Commons

ESGLÉSIA DE JESUCRIST DELS SANTS DELS ÚLTIMS DIES

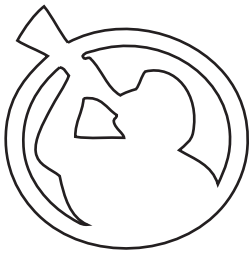

ESGLÉSIA DE JESUCRIST
DELS SANTS
DELS ÚLTIMS DIES

Esquema de la celebració

Un esquema del programa a seguir per a un servei funeral és el següent:

1. **Música de preludi**
2. **Himne d'obertura (per part de la congregació)**
3. **Pregària**
4. **Discursos centrats en el pla de salvació i l'evangeli de Jesucrist, especialment en l'expiació i la resurrecció del Salvador**
5. **Sessió musical especial**
6. **Missatge de l'autoritat que presideix**
7. **Himne de clausura (per part de la congregació)**
8. **Oració**
9. **Música de postludi**

Els funerals no han de ser gaire llargs; una hora hauria de ser més que suficient. El servei s'ha d'efectuar en un ambient de reverència, dignitat i solemnitat. S'ha d'evitar aquells costums que impliquin uns funerals excessivament costosos per a la família i coneguts del mort (viatges, roba especial, banquets, pagaments a la família), i que les celebracions es prologuin massa, abans, durant i després del funeral.

Si es vol vetllar el mort just abans del servei fúnebre, s'ha d'acabar almenys 20 minuts abans de començar el funeral. El fèretre s'ha de tancar abans de traslladar-lo al lloc de culte de l'Església on se celebri el funeral de cos present. El lloc indicat és el saló sacramental.

Moltes religions i cultures tenen tradicions, ordenances i costums relacionats amb la mort i amb el dol pels morts; l'Església de Jesucrist dels Sants dels Últims Dies no té rituals o ordenances sobre aquest tema. El que s'indica en aquesta fitxa pretén establir principis generals que serveixin d'ajuda en qualsevol indret del món en el qual es desitgi organitzar serveis funerals per a membres de l'Església.

Creences bàsiques sobre la mort i el més enllà

L'ànima de l'home està formada pel cos i l'esperit. La mort és la separació d'ambdós, perquè "el cos sense l'esperit és mort" (Jaume 2:26). Després de la mort, l'esperit del mort va a un lloc anomenat "món dels esperits", on la condició de l'esperit dependrà del tipus de vida que hagi portat a la terra: els justos, al paradís; els injustos, a la presó o purgatori on es netegen dels seus pecats. Allí els esperits hi esperen el moment en què el cos físic sigui ressuscitat, i ambdós es reuneixin de nou per ser jutjats per Déu, i enviats al tipus de cel que hagin merescut en la vida. Tots els homes i dones, després del judici final, heretaran un "grau de glòria" o "cel". "L'infern etern" no existeix en la ment d'un Déu Pare, amorós i misericordiós.

Però la justícia exigeix que els malvats que hagin mort sense penedir-se passin per un purgatori, hi paguin pels seus pecats abans del Judici Final, i es purifiquin per poder heretar un grau de glòria; en aquest cas, un grau inferior. El penediment permet als homes i dones beneficiar-se de l'expiació de Jesucrist, i la misericòrdia fa que el sofriment de Jesucrist pagui pels seus pecats. El grau de rectitud a la terra decideix el grau de glòria en el més enllà. La mort és una part essencial del pla de salvació del Pare Celestial. Tota persona ha d'experimentar la mort a fi de rebre un cos perfecte i ressuscitat, gràcies a l'expiació que Jesucrist per a tota la humanitat.

Salutació-introducció a la celebració

Si el funeral es duu a terme en un edifici de l'Església, el bisbe ha de dirigir el servei; si s'efectua en un altre lloc (casa particular, tanatori, cementiri), la família pot demanar al bisbe que el dirigeixi, segons els costums del lloc.

No hi ha una forma fixa de presentar la cerimònia. Normalment es dóna la benvinguda, es regracia els presents i es fa un breu comentari sobre l'Església i la finalitat del servei funeral, que és donar consol als familiars.

L'organista o pianista selecciona un himne d'obertura per a la cerimònia, que es pot trobar a l'himnari de l'Església, que estigui en harmonia amb el moment; himnes que en l'índex temàtic de l'himnari estiguin sota el nom "Consol", "Funeral" o "Jesucrist".

Lectures, pregàries i pràctiques

Les pregàries han de ser senzilles i breus. No hi ha oracions prescrites a l'Església de Jesucrist dels Sants dels Últims Dies, sinó que la persona a qui s'assigna l'oració, prega fent servir paraules pròpies segons l'inspiri l'Esperit Sant. Les pregàries s'adrecen al Pare Celestial, i el que prega ho fa en plural, essent portaveu de tots els presents. S'agraeixen a Déu les benediccions rebudes.

En el cas d'un funeral, es pot agrair a Déu Pare el temps passat en aquest món amb la persona difunta i les moltes experiències compartides, així com les vegades que la seva mà ens ha enfortit en la vida de tots. I, sobretot, hem d'agrair l'expiació de Nostre Senyor Jesucrist que ens assegurarà la resurrecció del cos que, de moment, descansarà a la tomba.

Després d'agrair a Déu les seves benediccions i misericòrdia, hem de demanar consol pels éssers estimats del mort, perquè visquin amb l'esperança que la resurrecció ens permetrà reunir-nos de nou en el més enllà. Sempre s'ha d'acabar en el nom de Jesucrist, dient "Amén". Els presents responen "Amén".

Altres textos possibles

No es llegeixen textos especials, excepte els versicles de la Bíblia i els altres llibres canònics de l'Església que els oradors vulguin citar en els seus discursos.

Alguns exemples de textos són:

> *"Mirant la nostra existència amb la deguda perspectiva, obtindrem la pau necessària per enfrontar la vida i la mort. La vida no comença amb el naixement, ni acaba amb la mort. Abans de néixer en aquest món, vivíem com a éssers espirituals al cel amb el nostre Pare Celestial. Quan estàvem allí, esperàvem amb gran ànim venir a aquesta terra i obtenir un cos de carn i ossos. Vam acceptar voluntàriament els riscos d'aquesta vida mortal, que ens permetria exercir l'albir i assumir responsabilitats. "Aquesta vida va arribar a ser un estat de prova, un temps de preparació per presentar-se davant Déu..." (Ànima 12:24). I consideràvem el retorn a la llar celestial com la millor part d'aquest viatge, de la mateixa manera que quan marxem de viatge per aquest món, ens assegurem d'obtenir un bitllet d'anada i tornada. El viatge de tornada a la nostra llar celestial no es pot fer sinó per mitjà de la mort. Naixem per morir, i morim per viure.*

La mort no és la fi, sinó tan sols el principi: un pas més en el pla que el nostre Pare Celestial té per als seus fills. Algun dia, els nostres cossos físics moriran, però no pas els nostres esperits, que són immortals. Després de la mort, anem com a éssers espirituals al món preparat per als esperits. Allà seguim aprenent i progressant, possiblement en companyia dels nostres éssers estimats ja difunts. La mort és un pas necessari en el nostre progrés, de la mateixa manera que ho és el nostre naixement en aquest món físic. En algun moment, després de la mort, la resurrecció permetrà la reunió del cos i de l'esperit, per no separar-se mai més. Aquesta restauració del cos a l'esperit té lloc gràcies a l'expiació de Jesucrist: "…així com per la seva unió amb Adam tots moren, així també per la seva unió amb Crist tots tornaran a la vida"

1 Corintis 15:22

Malgrat aquest coneixement, és normal plorar per la mort dels nostres éssers estimats. El Senyor va dir el següent:

"Viureu junts en amor, al grau que plorareu pels quins morin..."

DyC 42:45

Però aquest plor no és fruit de la desesperació, sinó una mostra d'amor.

Objectes de celebració i significat

L'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies no fa servir cap mena de llibre cerimonial ni d'imatges; tampoc no encén espelmes ni crema encens.

Acompanyament musical de la cerimònia

La música per a funerals són himnes senzills i cançons que contenen missatges de l'evangeli de Jesucrist, amb música exclusivament d'òrgan o piano. L'himnari de l'Església ofereix una sèrie d'himnes apropiats per als funerals, amb temes que proporcionen consol i pau als familiars i acompanyants.

Cada himne té un nombre d'estrofes, que es canten una sola vegada. A l'índex temàtic del final de l'himnari se suggereixen els himnes per cantar. Sota el nom de "Funeral" hi ha un total de 13 himnes.

Exemples de lletres d'himnes:

Acompanya'm
"Veloç se'n va la vida amb el seu afany. La seva glòria, els seus somnis passaran. Vine, oh Senyor, i acompanya'm."

Divina llum
"Divina llum amb esplendor benigne, il·lumina'm. Fosques són la nit i el sender, sigues Guia meva. Guiant tu, la nit resplendeix. Em guiaràs de tornada a la meva llar."

Més a prop, Déu, de tu
"Més a prop, Déu, de tu vull estar. Encara que errant vaig en solitud, que em cobreixi el teu amor i la teva bondat. Encara somiaré ser prop de la santa llar, més a prop, Déu de tu, prop de tu. La sendera trobaré que al cel va; la teva bondat em sostindrà, i àngels hi haurà que em conduiran més a prop, Déu, de tu, prop de tu."

Oh Jesús, el meu gran amor
"En el teu si cobreix-me. Guarda'm del furor; de les ones deslliura'm. Salvador, a la teva porta guia'm, i la meva ànima pau tindrà. El meu refugi ets tu; només compto amb la teva llum. No em deixis sense el teu guiatge i consol, oh Jesús. Jo en tu confio per l'auxili que em dónes. Porta amb amor la meva ànima, allà on tu ets."

Encara que replens de pesar
"Encara que replens de pesar, seguiu, oh sants, avanceu. Ja aviat la resurrecció la seva llum eterna ens portarà. Encara que aquí el mal proveu, el temps aviat passarà, i Crist amb l'host fidel al món aviat baixarà. Alceu amb goig el cor, canteu a Déu amb fe i fervor. Repòs trobareu en ell."

Vocabulari bàsic

Bisbe
Aquesta paraula ve del grec episkopos, que significa "guardià" o "supervisor", i indica un ofici o lloc de responsabilitat. A l'Església, és un ofici del Sacerdoci d'Aaron, i es rep per ordenació. El bisbe presideix i supervisa una comunitat anomenada Barri, que té entre 150 i 300 feligresos. El bisbe i dos consellers formen un bisbat, i serveixen en règim de voluntariat.

Expiació
És la reconciliació de l'home amb Déu. "Expiar" significa patir el càstig del pecat, eliminant els seus efectes en el pecador que es penedeix, permetent-li, així, reconciliar-se amb Déu. Jesucrist va ser l'únic capaç de fer aquesta expiació per tot el gènere humà.

Himnari
Llibre que conté els himnes que es canten a les reunions de l'Església. Els himnes estan organitzats per temes, per facilitar-ne la utilització a les diferents reunions. Hi ha himnes especials de preparació per prendre el sagrament del Sant Sopar, himnes per recordar a Jesucrist, himnes per honorar els profetes, himnes sobre el caràcter sagrat de la família, himnes per a funerals... En el Nou Testament, trobem referències als himnes que es cantaven; Jesucrist i els seus deixebles, per exemple, van cantar un himne quan van celebrar la Pasqua i es va instituir el Sant Sopar (vegeu Mateu 26:30). En l'Antic Testament, els salms, Tehillim, en hebreu, són "himnes de lloances"; la paraula "salm" ve del grec psalterion, l'arrel del qual, psallo, significa "cantar".

Pla de Salvació
És el pla que Déu Pare ha preparat per salvar tots els seus fills; és a dir, per dur a terme la immortalitat i la vida eterna de l'home. Inclou la Creació, la Caiguda i l'Expiació, juntament amb totes les lleis, doctrines i ordenances o sagraments que Déu ens ha donat per mitjà dels seus profetes.

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació i Relacions Institucionals

grupo mémora

ASSOCIACIÓ UNESCO PER AL DIÀLEG INTERRELIGIÓS
ASOCIACIÓN UNESCO PARA EL DIÁLOGO INTERRELIGIOSO
ASSOCIATION UNESCO POUR LE DIALOGUE INTERRELIGIEUX
UNESCO ASSOCIATION FOR INTERRELIGIOUS DIALOGUE

Aquesta fitxa forma part del manual *Duellum: no tan sols. Guia sobre celebracions funeràries de creences i conviccions*. Per a més informació, pot consultar el manual a:

Direcció General d'Afers Religiosos: www.gencat.cat/afersreligiosos
Grup Mémora: www.memora.es/
Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós: www.audir.org

Foto portada: L'orgue del Tabernacle, un edifici històric de L'Església de Jesucrist dels Últims Dies, a Salt Lake, Utah, EEUU.
© foto: Allen Blodgett